

VLISSINGSCHÉ COURANT.

Woensdag

9 Juli 1845.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franko per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst op de 1e, 3e, 5e, 7e, 9e, 11e, 13e, 15e, 17e, 19e, 21e, 23e, 25e, 27e, 29e, 31e, en voor elken regel daarboven op de 1e, 3e, 5e, 7e, 9e, 11e, 13e, 15e, 17e, 19e, 21e, 23e, 25e, 27e, 29e, 31e. Men abonneert zich bij de Uitgeverij van de Courant en Postdirectieuren in het Rijk. Brieven franco.

Gouverneur en de Staten van Zuid-Holland.

Niet te vergeefs heeft de alleenheerscher van nu eenmaal een paar maanden, die hij bewijst, bewerkt van den edelen Graaf, van den heer van der Helm in diens plaats het hoofd gesteld eener provincie, welke ten zels tot zekere vastheid van liberale inselen schenen te zullen komen. De nu afgeloopen zitting der Provinciale Staten, tweede welke door den heer van der Helm voorgezet, heeft bewezen, hoe noodig de invloed des nieuwen gouverneurs reeds werkt heeft, en tevens hoe ellendig eene vergadering moet zamengesteld zijn, die zulken loed gedooft. Wij hebben het reeds vroeger aangetoond, onder den vorigen gouverneur, bijgestaan door den kundigen griffier van ZELAND GANSLUK, platte land, want van afgezonden der Ridderschap en Stedelijke Regeringen is in regel niets dan verdrukking van het volk wachten, aanmoediging vondt in de liberale onpartijdige denk- en handelwijze van het de hoofd der provincie. Die aanmoediging, meende de heer van HALL, est weggenomen worden; het despotieke en tiranische karakter van den heer van der Helm achtte hij geschikt, om de plant, welke lichtig begon te worden, te vernietigen. De heer van HALL werd in zijne verwachting niet gesteld. Van den aanvang af, wij hebben dit ten vorigen jare aangetoond, stelde de heer van der Helm zich aan als een despot, hoedanigen land, het land der aristocratische misbruiken, sints lang geduld had. Ofschoon hem de kort was geweest om de verkiezing van een man des volks, van den heer THORBECKE, beletten, wist hij het noodlottige aristocratische ingerichte polder-reglement te doen aannemen, — de billijke eischen van den verdienstelijken griffier ter geringe vermeerdering van voor zulke betrekking waarlijk geringe traktement van f 3000 door de Staten te doen afgeven, en voor zich de goedkeuring te vergen der door hem op eigen gezag uitgegeven soni van f 7000 ter verfraaiing van zijn alsmede daarenboven nog eene toelage te krijgen van f 4000, om dat zoo verfraaide met meubelen te voorzien. De zitting van dit jaar droeg nog wranger tekenen. In den tusschentijd van de vorige tot deze zitting is de gouverneur er in geslaagd, den geachten griffier, wiens minder aanzien behoort, meerdere kunde en liberale denkwijze hem een doorn in het oog was, zoo in alles te dwarsboomen, het werk en het maatschap te maken, dat deze genooddikt werd zijn ontslag te verzoeken, waarvan afloop in deze zitting aan de Staten werd gedeeld. Verder strekten de pogingen des gouverneurs de verkiezingen in den zin der regering open uitvallen: De niet herkiezing van den man des volks, eersten van het 9tal, en tevens den eenigen derzelve die dit jaar aftrad; De wederinkiezing van den heer NEDERBURCH, ministeriële quand-mème, wien de Staten vroeger uit medelijden met zijn financiën de f 2500 van het lidmaatschap der Statenvereeniging hadden afgestaan; De verkiezing van een onbeduidend persoon, de regering onderdanig, in plaats van den heer REEPELAAR, waaraan, waarop het moest worden toegevoegd, waartoe alle zeilen moesten worden bijzet. Het werd door den aristocratische-gouverneur nuind om dit doel te bereiken. Wij twij-

felen dan ook niet, of wij zullen spoedig de regering hem zijne belooning zien uitreiken. De Ridderschap en Stedelijke Stand was uit hinnen aard van zelve op zijne hand. Doch de Landelijke Stand moest worden bewerkt. Al wie voor omkopping, gunstbejag of zwakheid vatbaar was, werd onder vier oogen genomen. De heer van der Helm, die te geringe Bij dezen was het: het welzijn der Leidsche Hoo-geschool waarop hij aandrong; — bij genen werd de gewone leugen, zoo glansrijk weersproken door het gedane voorstel, van het gebrek aan praktische kennis des Hoo-geleeraars aangewend; — bij een derden, (hoe jesuitisch!) werd de herkiezing van den heer THORBECKE als wenschelijk op den voorgrond gesteld, doch tevens daarbij de wenschelijkheid gevoegd, dat die herkiezing met eene kleine meerderheid mogt geschieden, opdat daardoor tevens blijken zou, dat men de beginselen van den herkozen niet deelde. — Wij laten het dwaze dezer laatste op dit oogenblik daar, maar willen alleen herinneren, dat voorleden jaar de heer THORBECKE slechts met eene meerderheid van 3 stemmen werd verkozen, zoodat er maar zeer weinigen noodig waren, die hem ter goeder trouw niet kozen, met het denkbeeld hem slechts door eene geringe meerderheid te doen verkiezen, om het doel der Regering te doen gelukken, d. i. de heer THORBECKE te doen vallen. Tevens had de gouverneur uitgevonden de klein-geestigheid der Staten op te wekken, dat, in de plaats van den heer REEPELAAR, die herkomstig uit Dordrecht is, een Dordenaar moest gekozen worden, om zoodoende weder een ambtenaar van het openbaar ministerie, een van de genen die door de Regering zijn in het werk gesteld om de burgers in hun grondwettig regt, het petitioneren, te belemmeren, en hunne politieke gevoelens te beloeuen en te verraden, nevens den heer UYTENDIJK STERLING en anderen, in de Kamer te krijgen. Tot dus verre de handelingen des gouverneurs buiten de vergadering. Maar nu in de vergadering. 1o. Heeft Z. Exc. de zitting geopend met eene redevoering, welke anderhalf uur geduurd heeft, welke gerigt was tegen de grondwets-herziening, tegen het Catholieke geloof, en strekte om zij die hadden durven petitioneren eens duchtig door te halen; — eene rede, die in drieërlei opzigt het summum van onpastheid kan genoemd worden, en waarop wij later zullen terugkomen. — En 2o. werd de zaak zoo aangelegd, dat de commissie der Staten, welke gewoon is, telken male zij in 's Hage vergaderen, een bezoek bij den Koning af te leggen, bij Z. M. werd afgewacht juist een oogenblik voor men tot de verkiezingen overging. De gouverneur wierp zich, hoezeer dit ook in strijd zij met zijne betrekking tot de Staten en het denkbeeld van een bezoek der Staten, en niet van adjudanten of schooljongens des gouverneurs bij den Koning, wederom op om de commissie te vergezellen en bij den Koning het woord te voeren; doch de Staten lieten zich door hem overheerschen. Met de commissie in de vergadering terug gekomen nam wederom de gouverneur het woord en verklaarde: « Dat Z. M. daar zoo even aan de commissie den wensch had geuit, dat de heeren tot de verkiezingen overgaande, inannen mogten verkiezen van beproefde en erkende vaderlands-liefde, en niet de zulken, welke overdreven theorien voorstonden, welke wellicht in andere landen welig mogten hoijen, doch waarvan het onbewezen was, dat zij voor Nederland geschikt waren; — dat Z. M. verder gezegd had, en nog met sterker woorden dan hij gouverneur het hier herhaalde, dat wij Nederlanders waren, en niet het oog behoefden te wenden naar andere landen, om die na te volgen. » Daarop ging men tot de verkiezingen over. En de uitslag was: de heeren NEDERBURCH en BOEREL bij de eerste stemming herkozen met

eene over-over-groote meerderheid; in de plaats van den heer REEPELAAR, de heer TIMMENS VAN ROEVEN, Officier van de Regtbank te Dordrecht, en daarenboven een hoogst middelmatig persoon; de heer THORBECKE, wien de geheele natie vereert, en als de man, waarvan zij redding verwacht, aanhangt, NIET HERKOZEN, en in zijne plaats de heer REEPELAAR. Wat de verkiezingen van leden der Gedeputeerde Staten aangaat, had de heer VAN DAM VAN NOORDELOOS, de eenige hunner die het despotisme des gouverneurs verstand durfde bieden, verzocht niet meer in aanmerking te komen. In zijne plaats koos men den heer KOETSVELD VAN ANKEREN. Alle de overigen werden weder ingekozen, tot zelfs de heer HUBBRECHT toe, een man, die nooit eene de minste bekwaamheid gehad heeft, doch thans in alle geval, naar lijf en ziele afgesletten en op is, doch in wiens doorgebragt fortuin men reden schijnt te vinden, om hem in den avond van zijn nietig leven, met opoffering der belangen van een onzer voorlaanste provincien, het tractement van lid der gedeputeerden te blijven afstaan. Ziedaar de uitslag der verkiezingen. Ziedaar het werk van uw kies-collegie, inwoners der Provincie Zuid-Holland! En nu durven nog de mannen van het behoud, de tegenstrevers der eenige doelmatige, d. i. regstreekse verkiezingen, met ernstige gezigten, alsof zij het inderdaad meenden, als deugd der Provinciale Staten, als Kies-Collegien, verkondigen, dat die collegien boven alle omkooprij, afspraken, invloed van buiten en personele consideration verheven zijn. Het is noodig bij zulke sprekende voorbeelden van het tegendeel de opmerkzaamheid daarop te vestigen, opdat een ieder overtuigd zij, dat er geen Kies-Collegie denkbaar is, dat meer onder den invloed der Regering gebukt gaat dan een zamengesteld buiten het volk om, uitsluitend en alleen uit de bevoorregten der Regering, uit Jonkheeren, Stedelijke Burgemeesters en Wethouders, die plaatselijke dwingelanden, uit Burgemeesters ten platten lande, wier aanhoudende aanraking met een afhankelijkheid van den Gouverneur hun alle krachten benemen. Men stelle zich eens in de provincie Zuid-Holland Kies-Collegien voor, allen bestaande uit de beschaafde ingezetenen, zonder aanzien van rang en stand. Men vrage zich af, of daar evenzeer de Gouverneur op de talrijke menigte, man voor man, had kunnen werken, dan wel, of alle Kies-Collegien als om strijd den heer THORBECKE hadden gekozen en vriend NEDERBURCH als verachtelijke ballast hadden weggevoerd. Het is dus weder gebleken, de regering blijft, sterk als zij zich gelooft, hare gansche sterkte vertoonen. Zij verniet de tegenwoordige toestand te bestendigen door die middelen, welke de ellendige toestand aan de hand geeft. Zij wikkelt zich in den mantel der grondwettelijke gebreken, om de gebrekkige grondwet te behouden. Zij gebruikt de volksvertegenwoordigers om het voorstel van redding te pekken, den volkswensch te onderdrukken; zij gebruikt de Provinciale Staten, om die mannen uit de volksvertegenwoordiging te bosken of te weren, welke daar dat reddingsmiddel wilden aangrijpen, dien volkswensch wilden verhooren, en aan wier zitting in de vertegenwoordiging het volk zijn zegel hecht. — Wij juichen in die handelwijze der regering; want niets is doelmatiger om de natie meer en meer van den ellendigen toestand en de noodzakelijkheid tot verandering te overtuigen, niets geschikt om het bewustzijn bij haar levendig te houden, dat de vertegenwoordiging van het volk door de Kamers logen, verkiezing door de Provinciale Staten bedrog is, in een woord, dat van de tegenwoordige grondwettelijke Collegien geen redding, geen herstel te wachten is, maar deze alleen kan en moet uitgaan van het volk, eenig en alleen bevoegd om zelve of door ware vertegenwoordiging magt uit te deelen; eenig en alleen bevoegd om zelve of door ware vertegenwoordiging misbruik

Publicatie.

NIEUWSTJIDINGEN.

DEUTSCHLAND.**FRANKRIJK.**

BELGIE.

NEDERLANDEN.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

TE FLISSINGEN, BIJ A. W. VAN NIEKEN.